

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1631/2024
12.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог „Сарпех“ д.о.о. Индустрија меса „Врбас“ из Врбаса, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1757/23 од 21.02.2024. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1757/23 од 21.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 636/2022 од 27.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се поништи решење о отказу уговора о раду број ../2019 од 23.01.2019. године и да суд туженог обавезе да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 1757/23 од 21.02.2024. године, одбио жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Врбасу П1 636/2022 од 27.03.2023. године, у одбијајућем делу и у делу којим је одређено да тужиља сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиље захтевајући трошкове ревизијског поступка.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду применом одредбе члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог на радном месту шефа прасилишта и одгоја на фарми у ... у сектору сточарство до 23.01.2019. године када јој је тужени, побијаним решењем, отказао уговор о раду. Међу странкама није било спорно да је тужени, приликом доношења оспореног решења, поступио у свему сагласно одредбама чл. 180. и 185. Закона о раду, тако што је тужилу, писаним путем, упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду у ком је навео основ давања отказа, чињенице и доказе које указују на то да су се стекли услови за отказ и оставио јој рок за изјашњење. Тужила се, у остављеном року, изјаснила на наводе из упозорења, након чега јој је тужени доставио побијано решење о отказу уговора о раду са образложењем и поуком о правном леку. Тужени је тужилу отказао уговор о раду број ../2015 од 24.03.2015. године, са свим припадајућим анексима, због тога што је она, својом кривицом, учинила следеће повреде радних обавеза: неизвршавање и/или несавесно, неблаговремено и/или немарно извршавање радних дужности и обавеза што представља отказни разлог предвиђен чланом 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и чланом 43. став 1. тачка 1. Колективног уговора туженог; незаконито и/или неодговорно управљање, располагање и/или коришћење имовине и средстава послодавца, односно располагања и коришћења имовине и средстава које има и може да има за последицу умањење имовине послодавца, противправно стицање имовинске користи или изазивање поремећаја у процесу рада, а што представља отказни разлог предвиђен чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и чланом 43. став 1. тачка 25. Колективног уговора туженог; давање нетачних података било које врсте, а што представља отказни разлог предвиђен чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и чланом 43. став 1. тачка 36. Колективног уговора туженог. Тужила је, наиме, радила код туженог на радном месту шеф прасилишта и одгоја па је имала увид у бројчано стање прасади, који податак је уносила у компјутерски програм тако што је, путем налога, из прасилишта у одгој слала одређени број прасади која су се бројала у прасилишту. Ветеринари нису управљали одгојем нити су имали било каква овлашћења осим да лече прасад која се тамо налазе. При редовном попису залиха, материјала, основних средстава, потраживања и обавеза који је обавила Централна пописна комисија 30.11.2018. године, нису пријављени ни мањкови ни вишкови на фарми туженог у Међутим, при утврђењу бројчаног стања прасади на фарми установљено је да око 1.500 прасади недостаје у објектима одгоја због чега је спроведен ванредни попис 22.11.2018. године, тако што су се бројала истовремено и прасад у прасилишту и прасад у одгоју, па је том приликом констатован мањак од 1.525 прасади у прасилишту. У погледу констатованог стања, тужила се изјаснила да је мањак прасади који је утврђен на основу ванредног пописа од 22. и 23.12.2018. године, настао из разлога што је она приказивала мање угинуће прасади од стварног угинућа, а све у циљу да се фарма не затвори услед лоших резултата, као и да је она организовала и дала налог да се преко 1.000 комада прасади из прасилишта превезе у одгој како би се у одгоју прикрио мањак који је постојао приликом редовног пописа од 30.11.2018. године. На наведеном признању тужиле тужени је базирао своје упозорење и решење о отказу уговора о раду. На основу изведених доказа у поступку утврђено је да је тужила

извршила повреду радне обавезе због чега јој је тужени, побијаним решењем отказао уговор о раду. Утврђено је да је тужилца дала нетачне податке који су се односили на бројно стање живих и угинулих прасади на фарми у ... тако што није приказивала тачне податке о угинућима прасади у одгоју, већ је, приликом редовног годишњег пописа од 30.11.2018. године мањак прасади у одгоју прикрила тако што је у одгој физички пребацила прасад из прасилишта како би се бројчано стање прасади у одгоју подударало са званичном евиденцијом бројчаног стања прасади у књигама. Тужилца је била у могућности да поступи на тај начин пошто пописна комисија није истог дана вршила бројање прасади у прасилишту и у одгоју па је тужилца организовала превоз прасади из прасилишта у одгој након што је било извршено бројање прасади у прасилишту и то је, у својој изјави, образложила.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужилце одбили применом одредбе чл. 179. став 2. тач. 1. и 5, 180. и 185. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 113/17) налазећи да је она, својом кривицом учинила повреду радне обавезе због које јој је, побијаним решењем, тужени законито отказао уговор о раду.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачке 1. и 5. Закона о раду, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

У конкретном случају, тужилца је, као шеф прасилишта и одгоја, уносила у компјутерски програм податке о бројчаном стању прасади тако што је приказивала мање угинуће прасади од стварног угинућа, а да би прикрила мањак од 1.525 прасади организовала је превоз прасади из прасилишта у одгој како би иста прасад била приказана на бројном стању и у одгоју и у прасилишту, што је тужени установио при ванредном попису обављеном 22.12.2018. године, у ком су се истовремено бројала прасад и у прасилишту и прасад у одгоју. Након обављеног ванредног пописа прасади на фарми у ..., 23.12.2018. године у просторијама управне зграде на фарми и у присуству генералног директора туженог ББ, директора сточарства ВВ, менаџера фирме ГГ, директора трезора код туженог ДД и руководиоца обезбеђења ЂЂ, тужена се изјаснила да је мањак прасади који је утврђен у одгоју на основу ванредног пописа од 22. и 23. 12.2018. године настао из разлога што је она приказивала мање угинуће прасади од стварног угинућа, а све у циљу да се фарма не затвори услед лоших резултата, као и да је она организовала и дала налог да се преко 1.000 комада прасади из прасилишта превезе у одгој да би се у одгоју прикрио мањак који је постојао приликом редовног пописа од 30.11.2018. године. Код таквог стања ствари, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилца, својом кривицом, учинила повреде радне обавезе које су јој, побијаним решењем о отказу уговора о раду стављене на терет, што значи да је то решење законито а тужбени захтев тужилце за поништај тог решења неоснован. Због тога, тужилца наводима ревизије неосновано побија правилност примене материјалног права.

Наводи ревизије тужилце којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање су без утицаја на одлучивање имајући у виду да ревизија не може да

се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић